

ФІНАНСОВА СКЛАДОВА НАДАННЯ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ НА БАЗІ ТЕЛЕМАТИКИ

Р. М. Лавренюк, асистент

ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Телематика – застосування ІТ (інформаційних технологій). Це інформаційні системи і послуги, які використовуються для задоволення потреб користувача.

Сучасний етап економічного розвитку та стан фінансування державних програм змушує створювати нові форми навчання, які ґрунтуються на принципі самоокупності. Тому дистанційне навчання передбачає комерційний характер надання освітніх послуг. Цьому сприятиме низка факторів:

- реальна вартість освітніх послуг, яка надає потенційним учням отримати відповідну освіту;
- широкий вибір професій, які є конкурентоздатними на ринку праці;
- висока якість навчання, підкріплена дипломом державного зразка та міжнародним дипломом;
- гнучкий навчальний процес, зручний для учня та викладача.

Економічно доцільну систему надання освітніх послуг із використанням Інтернет-технологій можна створити на основі правильної організації її елементів:

- база даних навчальних модулів, комбінуючи які, можна створити необхідний курс;
- база даних викладачів (тьюторів);
- база даних учнів;
- телематичні канали зв'язку;
- навчальний заклад, який надає освітні послуги.

Ці елементи можна розділити на дві основні складові: група елементів з надання освітніх послуг та об'єкт цієї форми освіти. Остання складова – споживач освітніх послуг – є найголовнішою складовою, оскільки являється джерелом фінансування.

Економічною передумовою надання освітніх послуг на базі телематики є джерело фінансування – наявність засобів фінансування у споживача.

Потенційний ринок споживачів даної форми навчання достатньо великий, набагато більший від ринку очної та заочної форми навчання, оскільки включає його також (рис. 1).

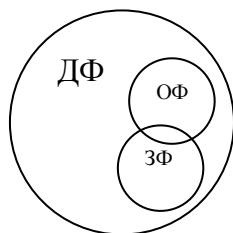

Рис. 1. Потенційний ринок споживачів освітніх послуг на базі телематики (ДФ – дистанційна форма, ОФ – очна форма, ЗФ – заочна форма)

Тобто, ринок споживачів є достатньо великим. Він включає всі категорії громадян, які бажають отримати освіту та професію.

Фінансові можливості громадян суттєво різняться. Тому ринок споживачів освітніх послуг на базі телематики визначається їх платоспроможністю. Сюди входить оплата послуг освітнього закладу за дистанційний курс, придбання необхідної комп'ютерної техніки, оплата доступу до каналів зв'язку.

Отже, необхідна платоспроможність споживача освітніх послуг складається із суми вартості послуг освітнього закладу та доступу до каналів зв'язку. Ця умова не забезпечить необхідний приток споживачів, оскільки вони вкладуть капітал у власну освіту в тому випадку, якщо вона надасть можливість компенсувати вкладені кошти, фінансового росту доходів.

Отже, політика ціноутворення повинна складатися з продуманого підбору кадрів, а також з детального вивчення ринку праці та аналітичних прогнозів: дефіциту спеціалістів певної галузі, середній дохід, географію працедавців тощо.